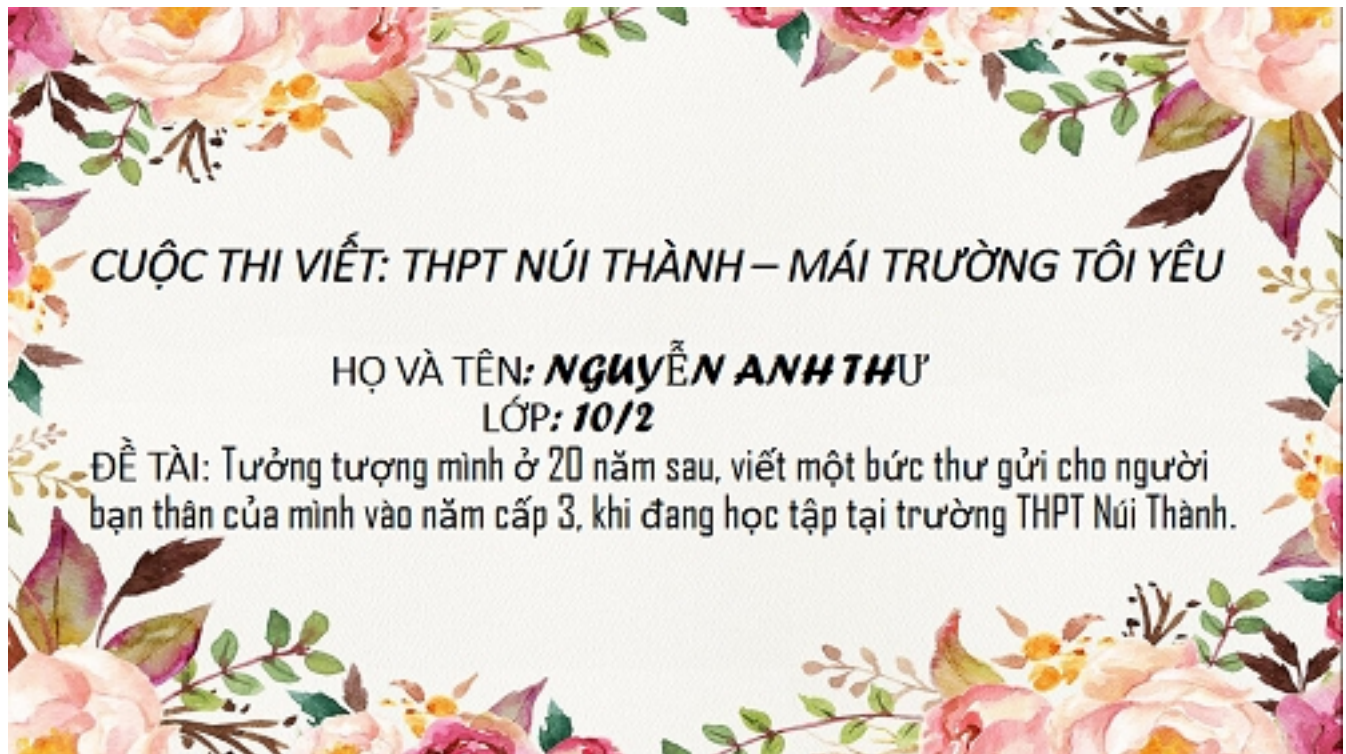

TP. Hồ Chí Minh, ngày 15, tháng 11, năm 2039

Gửi Thy người bạn cũ của mình!

Thy à, mình Anh Thư nè, cậu còn nhớ mình không? Gửi cậu và mọi người nhé, tôi nghĩ cho mình gửi lại hỏi thăm đến con của cậu nhé! Mình thì giờ đây vẫn khỏe, công việc cũng ổn định, không đói giờ là may mắn đến ăn thôi! À mà đừng kể cho cậu việc này: Hôm qua, mình có đến thăm nhà của thì phát hiện ra cuốn sổ abum như của chúng ta hồi cấp 3 đó! Vừa mới ra xem kỷ niệm tràn ngập. Vì thế, mà mình gửi bức thư này cho cậu để chúng ta cùng nhau ôn lại kỷ niệm xưa thời cấp 3. Mặc dù, giờ đây mình và cậu đã ngoài 30, đã trải qua nhiều việc ngã trên đường đời, phải lo toan, tính toán cho kinh tế gia đình và chạy theo vòng quay của cuộc sống bận rộn, bận rộn, đầy rẫy những công việc, khó khăn nhưng không gì có thể làm xóa bỏ được kỷ niệm đẹp thời niên thiếu của chúng ta.

Thy, cậu còn nhớ hồi mình vào trường không? Trường THPT Núi Thành ăy! Cái trường cấp 3 mà mình hằng mong ước được vào đó để học tập. Trường có hồi cũ kĩ lắm chút, nhưng vẫn giữ được nét khang trang, nơi bắt giữ a lòng thơ trẻ n. Sân trường rộng lăm, trường có hai tầng, cỡ số vớt chắt thì không được đẹp đẽ, bởi trường xây dựng cách đây hơn 20 năm với trường c. Nhưng bù lại chỗ t lũng đẹp y học c a trường rất tốt, với đội ngũ giáo viên tài năng và dạy kinh nghiệm m. Quả thật, THPT Núi Thành là một ngôi trường rất tuyệt vời, xứng đáng để ta gửi gắm con tu i thanh xuân tươi đẹp nơi đây.

Học sinh của trường rất đông, nên khi chúng ta chân ướt, chân ráo bước vào trường, bạn , e ng i, không dám bắt chuyện với ai. Thy cậu còn nhớ cái ngày tựu trường, mình và cậu đi trường không? Ôi nó thật đáng nhớ u h , nhưng lại vô cùng vui. Mình nhớ lúc đó chúng ta đùa nhau trên chiếc xe đạp cũ kĩ, bạn nhiên bước xuống xe, hai đứa hoảng hốt không biết xoay thế nào, đành phải dắt bước lên trường. Và bước lên cổng, trước mặt ta là một ngôi trường vô cùng to lớn và

đẹp đẽ. Nhưng khoan chúng ta đang đi tró đó. Hai đứa lúc này dể c hể t mể i sể c lể c, cể m để u chể y thể ng mể t mể ch vào trong lể p hể c. Để t chân để n cể a lể p, hai đứa thể phể phồ muể n để t cể hể i. Cô giáo chể nhiể m lể p mình lúc đó là cô Lê Thể Thu Hể nh. Cô nhìn chúng mình và nói: Hai đứa đi tró đó à? Mình và cể u để ng thanh kêu “dể ” nhể ng bể ng giể ng nói lí rể. Bể i mể i ánh mể t cể a cể lể p đang hể ng vể tể i mình. Hai đứa sể run cể chân, vì nghe tiể ng tể m rể ng thể y cô trể ng Núi Thành khó lể m, không nhậ nhể ng nhể thể y cô cể p 2 đầu! Bể ng cô Hể nh cể t tiể ng nói: “Thôi, hai em vào lể p đi, đây là lể n để u tiên nên cô tha, để ng để vi phể m lể n thể hai nha!” Hai đứa vui còn hể n mể hể i, đi vào chể nhể ng chể ng dám ngể c mể t lên. Khi ngể i trong lể p nghe cô nói vể nể i quy cể a trể ng và bể u ban cán sể lể p, mình mể i thể y cô Hể nh rể t để p cể u ! Thân hình cô nhể nhể n, khuôn mể t hài hòa rể t hút ngể i nhìn, để c biể t hể n là cô sể hể u giể ng nói rể t mể và hay. Nhưng đó chể là mể t trong vô vàn kể niể m cể a chúng ta thôi, đúng không Thy nhể ?

Bể c vào năm hể c cũng là lúc mùa thu bể t để u. Mùa lá rể ng, mể a để hoài niể m, mùa cho mể t cuể c tình chể m nể .

Khoác trên mình chiể c áo dài thể t tha lể t qua nhể ng hàng lá rể ng, mình cể m thể y thể t để u dể ng, nể t na Thy ! Năm 16 tuể i, cái tuể i thay để i tâm sinh lý, vì thể mà chuyể n tình cể m ể giai để n này là để u không thể tránh khể i. Mình có thích thể m mể t cể u bể n cùng lể p, Thy nhể không? Cể u con trai ể y để p, hể c giể i lể i còn ga lể ng nể a, biể t bao nhiêu bể n nể gể c gắ trể c vể để p và sể thông minh cể a cể u ể y và mình cũng không phể i là trể ng hể p ngoể i lể . Mình thích cể u ể y tể khi bể t gể p vào ngày tể u trể ng, có thể gể i đó là: Yêu tể cái nhìn để u tiên không nhể ? Nhưng thể i để m đó, mình rể t tể ti vể bể n thân, vể a mể p mể p, xể u xí lể i còn hể c tể nể a. Mình thể ng bể mể y để a bể n trong lể p trể ghể o đã xể u lể i còn mể p mể p mà đòi trể o cao, nhể ng may thay nhể để a bể n thân nhể t cể a mình là Thy đó đã giể i nguy và phể n khắ ng lể i vể i tể i đó. Nhưng lể i chể trách ể y vô tình lể t vào tai cể u con trai mà mình thích. Cể u ể y tể ra rể t bình thể n nhể chể ng có chuyể n gì xể y ra, đôi lúc thì có hể i khó chể u. Nhưng thể t buể n, khi cể u ể y chể ng bao giể quan tâm, hay nói chuyể n vể i mình dù chể mể t câu. Thy còn nhể cái lúc mình và cể u chể i mể t phen liể u mể ng không? Chính Thy đã để để mình tể tình vể i cể u ể y. Ôi! giể nghĩ lể i cũng còn xể u hể , nhể ng không sao thích thì phể i nói mà đúng không? Mể t buể i chiể u nể ng thu ể m áp, nhể ng chiể c xe để p lít kít trên để ng cùng vể i chiể c lá vàng chể ng trể nể i trên cây mà rể i xuể ng kêu xào xể c. Mình hể n cể u ể y sau cể ng trể ng. Khi chàng trai bể c để n, mình lể y hể t can để m, bình tể nh để a hể p socola, mà mình dành để m để mua để c và nói mể t câu rể t để t khoác: “Tể thích cể u”. Nhưng chể a kể p trể lể i, mình và Thy đã ba chân bể n cể ng bể chể y. Ngày hôm sau, để n trể ng mình chể ng dám nhìn mể t cể u ể y, còn Thy thì cể thúc giể c mình để n hể i câu trể lể i. Mình tể c giể n nói: “Tể xể u hể mể t lể n để rể i, để ng để tể xể u hể thêm lể n 2.” Thể là Thy cũng im lể ng và câu trể lể i tan biể n để n theo thể i gian. “Tình yêu tuể i hể c trò là thể tình cể m cể c kì trong sáng. Mể i lể n nhể lể i có ngể i muể n để n thể xuể ng để t, có ngể i lể i mể m cể i băng khuẩ ng.” (Khuyể t danh)

Tuy nhiên, m i chuy n không đ n gi n đ ng i i đó đúng không, Thy nh ? Vào kì ngh hè, m t mùa nóng n c, oi b c. Dù v y, chúng ta v n ph i đi h c thêm. Không bi t duyên ph n hay trùng h p, mà c u con trai ngày đó mình thích i cùng đi h c v i chúng ta. Nh v y, mà mình c i m h n v i c u y m t chút, nói chuy n và tìm hi u c u y nhi u h n. Nh ng đôi khi Thy cũng kh i i chuy n ngày x a làm mình x u h ch t đi đ c. Cái nóng oi , ti ng ve kêu râm ran c a mùa hè làm tu i thanh xuân càng tr n nên nhi t huy t, sôi đ ng h n. Thy còn nh , Thy r mình và c u con trai y đi ch i không? Chúng ta cùng đ o trên đ o n đ ng r p bóng mát c a nh ng cây xanh, làn gió th i man mát qua da gi i nhi t cho mùa hè nóng b c. Nh ng đi m t chút thì Thy i nói là nhà có vi c nên xin v tr c, đ mình và chàng trai y y i. Mình đi sau, c u y đi tr c, 2 đ a v n còn ng ng ng o, nh ng b ng nhiên c u y nói: “C u lên đây đi cùng đi”. Làm mình s ng s t và e ng i m t chút. C u bi t không, đi cùng chàng trai y khi n mình run c ng i, tim c đ p phành ph ch, nh mu n r i ra ngoài v y. Nh ng bây gi , m i là đ nh đi m c a câu chuy n, mình không bi t t i sao ý nghĩ t tình v i c u y i n th 2 i n y ra trong đ u mình. Lần th hai, phát ra câu nói “T thích c u”. Th t t h i h i khi cái mi ng c a mình đi tr c cái đ u. Nh ng may thay, c u y đang nghe nh c b ng tai phone mà không bi t gì và h i mình đang nói sao? Mình ngay l p t c đáp m t cách h i h : “Không có chuy n gì đâu!” Ng i mình nh nh h n vài kg. C nghĩ m i chuy n đã n th a, êm xuôi thì b ng nhiên c u y c i nh và rút t túi qu n ra cái dây phone ch a c m vào đ i n tho i. Mình đ ng hình m t vài giây, đ h t c m t. C u y c i và nói: “T còn c h i tr i câu h i năm x a không?” Mình ng i ngừng g c đ u, cùng lúc đó chàng trai y c t lên gi ng nói tr m m, làm đ g c trái tim: “T cũng thích c u”. Trong lòng mình thì nh mu n múa c lên, nh ng ph i gi bình tĩnh. C u y ti p t c nói: “T i mình tìm hi u nhau có đ c không?” Mình lúc này ch mu n g c đ u th t nhanh, nh ng con gái thì ph i gi giá ch nh ? Mình h i i c u y: “Li u có nh h ng đ n

Tình ng tình mình 20 năm sau,viết 1 bức thư gửi người bạn thân vào năm cấp 3

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ năm, 25 Tháng 11 2021 13:45 - Lần cập nhật cuối Thứ năm, 25 Tháng 11 2021 13:56

việc học của mình thế nào sinh xu hướng nào hay không?” Cậu y cười, đi đến sát người mình và nói khẽ: “Mình nghĩ là không đâu nhé?” Hai đứa cười e thẹn rồi cùng nhau về nhà.

Nhưng khoan, Thy đang nghĩ có thể qua mặt được mình. Thy, cậu nói là về nhà có việc, nhưng thật ra cậu đã núp vào cái cây, phía sau lưng tôi mình và nghe hết mọi chuyện đúng không? Cậu đang nghĩ là mình không biết. Nhưng không sao, nhé cậu mà mình can đảm nói ra nhưng suy nghĩ trong đầu và có một mối tình đẹp năm cấp 3. Cảm ơn người bạn tốt của tôi nhé.

Thật ra, mình cảm thấy rất may mắn khi vừa có một tình bạn đẹp, vừa có một tình yêu trong sáng, ngây ngô. Ba đứa chúng mình cùng nhau vượt qua những năm tháng khó khăn, cùng nhau rong chơi khắp nơi trên chiếc xe đẹp cũ kỹ, cùng nhau nô đùa, vui chơi đến quên cả thanh xuân mà khi quay đầu nhìn lại ta không cảm thấy tiếc nuối. Tuổi xuân chỉ đến một lần rồi một thôi, không ai có quyền cướp đi những năm tháng xinh đẹp này.

“Có những người, bạn không cách nào lãng quên

Có những chuyện, bạn không cách nào lãng quên

Có những chuyện tình yêu, không cách nào gột rửa

Có những tuổi xuân, bạn không cách nào từ chối

Thông thường, kí ức càng chân thật lại càng tàn nhẫn

Chúng ta đã từng cho rằng, trưởng thành rồi sẽ có thể bên nhau

Kể thực, trưởng thành chỉ có nghĩa là rời xa

Kể thôi, có nhớ quá khứ vốn chỉ là trôi qua.”

(Trích phim Năm tháng với tôi – Bộ sưu tập hình ảnh Trung Quốc)

“Tuổi thanh xuân giống như cơn mưa rào, dù bạn từng bước chân lên vì tìm mưa thì bạn vẫn muốn đứng dưới mưa trong cơn mưa ấy mãi mãi”. (Trích phim Cô gái năm ấy chúng ta cùng theo đuổi). Tuổi thanh xuân là tuổi của hi vọng, hoài bão, ước mơ và tràn đầy nhựa sống. “Mình thích sống hết mình của tuổi trẻ. Nó là mình chọn cho mình một nghề nghiệp, nghề nghiệp, điền rồi chúng ta có thể làm, nhưng không thể làm vào một tuổi khác. Vậy thì tại sao không sống hết mình? Khi mà chúng ta chỉ có thể sống một lần mà thôi!”. (Câu nói trong cuốn sách: Tuổi trẻ đáng giá bao nhiêu). Và thời niên thiếu của trẻ nên thoải mái hơn, khi nó được gửi gắm vào trường THPT Núi Thành.

Thầy, mình cảm thấy rất biết ơn ngôi trường THPT xinh đẹp này. Bởi nó đem lại cho chúng ta bao nhiêu kỉ niệm tuyệt vời buồn có, vui có nào là: Bộ thầy Trung Tín phải hít đất trong giờ học Giáo dục Quốc Phòng nè! Hay bộ thầy Hiền mong vì lỗi bị phạt tập thể và còn bộ phải đi dọn vệ sinh khắp sân trường nữa chứ! Đúng, nó chọn tốt đẹp là vậy, nhưng đi đâu đó đã góp phần cho tuổi thanh xuân chúng ta trở nên sôi động hơn. Dưới mái trường THPT Núi Thành, tình yêu và tình nghĩa thầy cô được nuôi dưỡng sâu sắc và để lại nét đẹp trong tâm hồn mỗi người. Nhưng gì chúng mình đã có. Bởi chính nơi đây, nhân cách của mình được rèn luyện và hoàn thiện, nơi mà các thầy cô giúp ta có được hành trang để bước vào đời. Nhưng ta thường nói giáo viên là một trong những công việc khó khăn nhất thế giới. Thật vậy, ngày nay, ngày tháng qua, chúng mình đã được quá nhiều ngôi trường này. Bên cạnh những tri thức khoa học, ta còn được trau dồi cái đẹp làm người. Tự hào và cảm động trước thành tích, công lao của các thầy, các cô trường THPT Núi Thành. Nhân dịp 20/11 sắp tới đây, chúng ta hãy gửi tới những người cha, người mẹ thân hai của mình lòng tri ân, sâu sắc nhất.

Và cảm ơn chàng trai đã đến bên tôi năm 16 tuổi, tình cảm của cậu đã là động lực giúp tôi học tập hơn. Giờ đây, chúng ta không còn liên lạc với nhau nữa, mỗi người có một gia đình riêng, nhưng tôi vẫn nhớ tình cảm của cậu dành cho tôi, nhưng mình ghép vào dòng của thanh xuân. “Trong một chàng trai đâu có một cô gái mà bạn không được đến, cô gái ấy mang tên: Một tình yêu” (Trích phim Reply 1994 – Bộ sưu tập hình ảnh Hàn Quốc) Chàng trai ấy cho tôi biết cảm giác say mê một người là như thế nào, cảm giác thẹn thùng, e ngại nó đáng yêu, ngây thơ biết bao nhiêu. Nhưng hơn hết, mình cảm ơn Thầy – người bạn thân nhất của mình năm cấp 3. Cậu biết không? Cậu là người duy nhất chia sẻ cùng mình những khó khăn, vất vả, đem đến cho mình hạnh phúc, niềm vui tuyệt vời của tuổi trẻ. “Thanh xuân đôi khi chỉ có một

Tình ng tình mình 20 năm sau,viết 1 bức thư gửi người bạn thân vào năm cấp 3

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ năm, 25 Tháng 11 2021 13:45 - Lần cập nhật cuối Thứ năm, 25 Tháng 11 2021 13:56

người bạn thân bên cạnh những bạn thân và những bình yên và vụn vụn."

“Thanh xuân là quãng thời gian đầy sóng gió bởi vì lúc đó chúng ta không biết câu trả lời là gì. Chúng ta không biết thời gian sẽ biến thân mình gì, ai thời lòng yêu chúng ta và chúng ta thời lòng yêu ai. Đó là quãng thời gian chúng ta cựa quậy quanh đây đó để tìm kiếm câu trả lời. Và rồi khi chúng ta biết rồi biết được câu trả lời, biết giác chúng ta đã trở nên thành, đã trải qua những lý lẽ biết và chia ly khi ít khi hiểu.” (Reply 1997)

Bức thư cũng đã dài lắm rồi, chúc mình xin kết thúc tại đây. Hi vọng những điều tốt đẹp sẽ đáp trả Thy và một ngày nào đó chúng ta sẽ gặp nhau để ôn lại kỷ niệm xưa nhé! Chúc bạn thân của mình mãi mãi khỏe mạnh, hạnh phúc và trở nên ngày nào còn thanh xuân.

Cô bạn thân của Thy

TH

Nguyễn Anh Thy